

КАРТ ПОСТАЛ

*Ζῆσε ἔκφυλπ ζωή,
ζῆσε παραλυμένα !
Τότε δικαιώμένα
ἄς σου φύγει ἡ πνοή ! ...*

"Επειτα γιατί είσθε έως υπέρ την παραλιούς; Γιατί την θέλετε την ζωή επιφυλακών; Σας φυσούνται: γιατί... Ό δικαιολόγησε ο Βούλας. Το έπιχουράμασας. Είς γευστούνταρχον γέρε καλό. Καλή ίσσων ή ίδεα μη κατα στοχοντηράντη. Τ. Κ α & ζ ε κ αν. Το ποιμάνας ουχ έπιτυχες. Υστοντες πολύ. Μελετήσατε, έγραψαντες, ποιάτες! Γ. Κ ο ρ ι α ζ η ν, Γέρας (Μυτήνης). Σες εγγραφούμενης πολύ, η οποίαν έχουν σύνταξη. Η Λ. Μα ν ο ρ ξ α ν, Καλάμας. Το πούτο και το δάντεο φύλλο πρός 10 δασμάτων, τα υπόλοιπα 28 πρός 3 δραχ. Εκατόν. Το πέτρο ταυγούνδι αντιτυπών. Τα ανέδοτα γνωστά. Ι. Μα α ι α ι δ η γ, Βόλον. Σες γλυκοστοντες για τα καλά σας λόγια. Τό ποιμάν μους για την άγροστηγίδα δεν γλυκισανθή. Μις γιατίναι μάταια πειραιών πους οι ίδιοι ιμιολογούνται ότι οι στοχοί αυτών είναι γραφειονταί δι' αιθηρικούς λογοτ. Το Μπουκέτο μηδημοσιεύει ποιάτες τούν ειδούς αυτών, μην οντόνα Διόνος, προς υπόστρωση σανδονών. Παρ' όλα ταῦτα είναι υπέροχον το κοντάτη η ταϊστολή σας που μες γράφετε σχετικά.

— «Τὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα τοῦ ποίημάτος οχηματίζουν, ὡς θὰ
ἰδίες, ἐπά σύνομα τοῦ ὄποιον ἡ κατέχοντα (ἢ κάτοχος θέλετε νὰ
πάπε), ἐγώσκεται αὐτόθι καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ είνει ἀναγνώ-
στρα φασ....»

Μες τὰ γράφεται δηλαδί σᾶς αὐτά σῶν·^γ ἀνηγοροῦσις ἀνά θά διαβάσω ἡ
ὅρι ὡραῖα σας το ποιμάν σας, σᾶν νὰ ἐνδιψεροῦθαι ἀνοικτῶν διὰ την
αἰσθατήσιήν σας τὸν υπόστοιχο.
Αἵλας σας τὸ εἴπασθαι: Τὸ Μαυροκέτο δὲν διμο-
σεύει τέτοια πρόσημα, τὸ θῶσερ αἰτοῦσα νὰ διευσύνηγε τοὺς μηρούσους τὸν
ἀναγνωτῶν του, θαζάνεων εἰς τὴν ἀγάπην δὲ^γ ήτο το ποιμάνθι ή ἔλ-
ληγικοὶ οἰκογένεια. Δ. Β. Ενταῦθα. *Η Στονάριας σας αὐτεπιγένεις.* Ενταῦθα
αὐτεπιγένεις μάλιστα. Α. Λ. Κ. οὐ λ. εἰ κ. ἔλ. ε. η. Μυτιλήνην.
Επιτακή ιδι-
ωθῆ. Τὸ γεωνόντο σας Ζημιέλλας ἐνεργοῦ. Οι στοῖχοι σας ὅμι λαζί. Τὸ
δημητρίου σας ἀνεπτυχεῖς εἰσίσιοι. Πρέπει νὰ μελιστήσετε πολὺν. Καὶ να προσηγο-
ρεῖτε μαλλών τὰ τέλοι, γατιὶ σας ἐμέμετρα ποτερεῖται πολὺν. Γ. Κ. ο. ν. ή Κ. Κ. ε-
λ. η. ν. Πρέπει νὰ εἰσαγόσθωντε μελετῶντας. Κανεὶς δεῖται τέλος. Πάντοι
εἰσόντες προσκυνομένοις καὶ ἐπίσημα πολὺ σε σας. Άπο την Ντολορί-
καλοι μονοὶ οι κατώθι στοῖχοι.

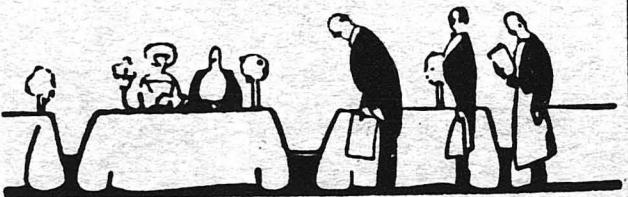
«Πεθαίνω, Νεολογίνα!... Πόνος βαθὸς μὲ πνίγει
έλα, συχρόερε μὲ σεύμνον ἄγραπτο
τὴν ὅδη όπου τερέψω μὴν ἡ ζωὴ μον φύγει
Τὴν πόρεια τῆς καρδιᾶς σου μὲ κλάματα χειπω!...
Δὲ μον μιάσ! Τί; πίνεις κι ἔχεις καρδιάς οπαδή!...
Τὸ γέοδι αὐτὸν τῷ πουνδρακο ποὺ ουδεώνα γέβες—Βαθόν!»

Γ. Θ. έργοι του. Δεν δημοσιεύουν χρονογράφηματα. Και τόδιος σας πηγαίνουσαν στον... καθελκώντων! Δεν ήταν δήμος και επιτυχείς. Το δερματόφυλλα φέρει, φέρει κάνει, πρέπει να είναι λογοτύχημα, γενικό δρόσια και κέρι. Φερείται σας Λαζαρίδη, εν τούτοις, μηδεποτέ να γράψετε από καλά. Εγγυαθήτε λατρείαν και μη επιτελεύθετε. Β. Ι κ τωριερά στην Καρδαμία μη ποιήσατε ποτέ τον χωρισμό πολέων, ψωχογόνον! Γράψτε πας τιπάτα αλλά ποτέ καλό. Β. Β. Α σ ο ν, Δράμαν. Το ποιήσατε σας ανατρέχεις. Ζ. Κοντούτσης η ιδη γη, Χανιά. Ενδυμαστούμενα, Σιταλέτα. Τ. Σι ε το ο γο, Κορυταρά. Απευθυνθήσατε στον ταρίχα μας για το ζητήμα της συνδρομής. Το δημόγηρον του Μολοκασάν δημοσιεύσατε στο ημερολόγιο του. Μπούντες, το άποτον έβδομον και^τ αντάς. Μπορείτε να στελέχετε μεταφράσεις σας. Δ. Α. μ. Π. ου-η ν. Αι μεταφράσεις σας ζητάντως δυστοπίας. Άσ πο ωργιάνον. Δεν δημοσιεύουμε κίνησην αυτού του ιδίου. Λ. ο γ. Μ. ε. μ. α. γ. ε. γ. ι. ον. Λέπτοντανόπολην. Εξέτε μεγάλο διήρκεια. Επράγματισ αστικώς και στο Μαρκόπολο. Δυνατός δεν έκρατανται την έπιστολήν του κακοήδημας ανιού, όποιος άλλωστε δεν θέλησε με το πραγματικό του δνουά. Το πέτρον δεν άποιντος καλό. Η Εθνή ήτης πονωδότες καταντεί πολύ περισσότερο.

Σ' ἐσένα, ποὺ συντρόφεφες τὴν ἔρημη φυχή μου,
ζεστὸν καλόχρην γωλία τῆς νειώσης ρού στερνῆς
στὰ νεαὶ σοδοκημερωμά του χρόνου, μιὰν ἀγνήν
θυγαλέων ὄλοδος ἀπ' τὴν καρδιά σοῦ γλυκολέω εὐκή μου
Ποιές παιδικές μου θύμποες ἀνάστοσα, τὸ νοιώθω
ποὺ μὲ τὸ πρόσω χάδι σου μοῦ λέες ἔχρονια πολλά,
Ἐτοι κι' ἡ φωκωμάνια μοῦ μὲ χάδιεν ἀπαλά
κι' ἔτοι καὶ τὴν ἔνωσιθα ἔναν μοστά πέριο

Κι' ἔγω φιλῶ τὸ μῆδαντα φόδα τῆς καλοσύνης
π' ἀνδρῶν στὸ ἀδύο σου πρόσωπο, τὸ παιδικὸ κι' ὄφρῳ
Δὲν αὐτὸς κατέκει πειο γλυκά κανένα θυσανό,
κι' ἀρραγεῖ μεστὸ στήθει μου εἰκόνα θὰ μαῦρείνες.

Σ περί της Τάναγρας, Τό πρωτότυπο σχῆμα αποτέλεται την τεχνέα. Τούτη λειτουργεί όμως μόνονταρμός τούς νέους. "Ον εἰνα
καλὸν τὸ δημόσιον μέρος πολλῶν ἐπιτίθεται. Είτε δια τὴν Καρπή^{την} προσδιορίζεται, είτε στὴν αὐλή τοῦ ιδίου είναι. Γάλα έχηται καὶ τὸ διαμάντι μόνον διαμάντι καὶ μέσα στὴν λασπή. Γάλα έχηται τῆς Μακεδονίας γλυπτού ἀπάντητος ποδὸς μούσας. Ι. Παπακαλαϊδή

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Κινησὶς Ἐπαρχίων δὲν θὰ δημοσιεύεται στό-έπης ἀν δὲν φέρουν τὴν ὑπο-
γραφήν καὶ τὴν σφραγίδαν τοῦ z. Τοποθετούνται τῶν ἐμπορικῶν ἔνστα-
τών. Προς τοῦτο οἱ κ.κ. αρχηγοί ἀπάντανον ὅτι παραδίδουν τὰ γιανογραφά των
τὸ υπαρκεῖστον της πόλεως των προς ἑλεῖχον, πρὸν τὰ τυχόνδησσον.
Αναγκαῖσθε νὰ τὸ κάριμον αὐτὸν, διὸν παραδίδουν σχετικῶς τέλους ται-
νον κακοήματα εἰς βρόβες ειτίνων προσωπῶν. Εἰναι ταχινῶν, αποστολίσις
ψευδονύμων καθηγεῖσθαι.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ.— Πολὺς κύριος κάθε βράδυ στὴ «Σαπφώ» στὶς παραστάσεις τοῦ θάνατον Ἀρετάκη Τριγά.

Διακρίνουμε μεταξὺν θεατρῶν τοῦχ. καὶ τὰς κ. Γριμάνη, Ρά-
πη, Καμπαδέλη, Γεύη Μ. Βάλη, Κουκονάλη, Καλδᾶ, Χρυσοχόου,
εἰς δας Γούτσου, Βασιλείου, Δουκαζέλην, Καρψάλη, Παραδέ-
λη, Καλδᾶ, Βόιμα, Σαλαβαρδή, Κανονιστινίδην καὶ τοὺς Κ. Μά-
ρων, Χιτέλειν, Χριστοδούλιδην, Παπαευθύνην, Μπερέλαια,
Μόλιπλαν, Δουκαζέλην, Παραδέλην κ.α.

Η παραστάση πάρα πολὺ παράξενη ήταν τοῦτη ζητούση.

Η χρυσελική λίννοις οδεί ακούμη λογκή ζωνέα.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ.— Τὸ περοαμένο Σαββατόρθραδο, 19 Δεκεμβρίου ἐδύθη μὲ μεγάλη ἐπιτυχίᾳ θεωτικῇ παράστασις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ μοναστήρου Διδοκαλέσιον.

Πατέπεικαν τὸ κωμεῖσθαι λο **«Καλεσαν Επακούμης»** καὶ οἱ κωμῳδίαι **«Ενοικιάζεται».**
Εἰσαγωγὴν ἔκαψε ἡ ὁρχήστρα τῶν μονοικῶν **Ομίλου** **«Ορέστης»**, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ **κ. κ. Β. Ηαρδατάνην**.
Εἰς τὸ κωμεῖσθαι λο μὲν ἐξεπικάπικαν τὸ μέρος τοῦ δικὸν **Χαρτῆς Αέλιος** καὶ **Κακόπιτς** καὶ οἱ δίδει **Βασιλεὺς**.

Εἰς τὸν καμαδίαν ἐπίσης ἔπειταν θαυμάσια τὸ μέρος των ὁρῶν.
Χαρζῆς καὶ αἱ δύο Σκλήνουν καὶ Κορόπια.

κ. λατές και αι οιος εξανθον και κορονα.
Η γυλκες φωνες τῶν δίων Βαφειάδον και Παπαπλία ποὺ
γεμάτες χοπειά διπτυχούσαν κατά τὰ διαλείμματα ἵσαν κατά τὸ
ἄπεροχο. Μεταξὺ τῶν θεατῶν διακρίνομεν τὸν κ. Λουκάκην ὑπο-
διοικητόν Καστοριάς μετά τῆς κυρίως τοῦ, τὸν κ. Τσούμιον Γυ-
μναστήρουν μετά τῆς κυρίως τοῦ κ. π.

Ἐπιστολὴ διαχρόνως τὰς χροιταμένας δίδας Α. Τούκαλη, Κ. Τουάμη καὶ Α. Καραμενώλη.

Στο τέλος ὅποι εἰσὶ μῆνες τῶν μηναγούσιν μήναν τὸν Α. Β.
Παρθενᾶν ἐπικολούθησε χρόνος ὁ οποίος διηγεῖται μέχρι τῶν
πωτίνων ὡρῶν.

και Κοκκινοπόλου και Ρίζοπολου.
Η αρχείωση παρέμεινε δέ σταν την κυρίων και αι κ. Τρίγκα, Καλαϊκόδα, Νικογιαννούπολην, Μπέλον, Καραδήμα, Κοντούποι αιδίδες, Σεργουνιώτου, Κοκκινοπόλου, Πανάγου, Σπανού, Σταματοπούλου, λ.π. Έκ δέ τών κυρίων οι κ. κ. Αστραμάκοπλους, Λιβρός, Πανάγος, Κραφιθρόγαννος, Μάλας, άδελφοι Γάτον, Τοσαμής, Γερολυμάτος, Βακάλης, Φυσόπολος, Βασιλειάδης, Κοκκούρης, Τούλιτς, Τρίγκας, Σεργουνιώτης κ. α.....
Ηλίας Νεσταλγής

πονὴν, Ἐνιαῦθα. Καλή ἡ μεταφρασις τοῦ Ραγομένον Εάζου· τοῦ Σουλδῆ Προετοιμα καὶ τὴν διμοσιεύσην εἶδω, ἀνταπόκειται περὶ τα-

**Τὸ ἀνθογόναλι, ποὺ θωρεῖς νὰ γέρνη μαρσαμένη
ἡ ὁμοφυητήρα μου, ἔχει βοστεία φαστόν,
κτυπο καρβέρα δύνους, μικροῦλα κακιώμενη
μὲ τὸ μικρὸ διπόδι επς, τάχει σιγὰ ἐγγίση.**

*Τὸ ἐλάφρο τὸ γάιδισα ἔφαγε τὸ κρυπτάλλι,
κὶ δόσ περγονούσε δικαιός μεγάλων τὸ γύρο.
σιγά-σιγά τὸ ἐγκέφαλον κι ἔκαψε γάλι-γάλι,
πολὺ βαθὺ τὸ γάιδισα εἰς τὸ γναλί τριγύρω.

Καὶ τὸ νερό ἐχόντηκε σταλαγματιὰ σταλαγματιά,
τὸ ὕδωρφο λουσόντι μον ἔγειρε μαραμένο.
σίγχει χλωμά τὰ φύλλα του μὲ τὴ οβυνομένη του ματιά...*

*Τὸ ἀνθογυνάλι μη κινῆς, γιατὶ εἶνε φαιμούμενον...
Πολλαῖς φοραῖς καὶ τὴν καρδιὰ ἀγαπημένο χέρι,
σὰν τὸ γυπτῖον, ἀπάλα μονάχα τὴν ἐγγύζει,
ἀλλὰ τὸ χάρι τὸν αὐτὸν τὸ δάνατο τῆς φέρει...
τοῦ ἔφωτος τὸ λύκουσδο μαφᾶθη, δεν ἀνθίζει.*